

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218345067872/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

hvis Ejerinde, en Enke, bringer mig Kaffe og veksler nogle Ord med mig, der alle falder mig saa simple og selvfølgelige, som var det hjemme. Jeg ser de Kunder, som kommer til hende, og jeg synes ogsaa, at deres Sprog falder saa let, saa nemt, saa kønt, som kunde de ikke tænkes at tale noget andet. Det gaar op for mig for første Gang. Ikke inde paa de store, de travle Bulevarder, hvor Franskmændene gør deres Sprog indsmugrende for at tækkes et Publikum fra alle Lande, ikke paa Théâtre Français, hvor Molière spilles, og hvor Froken Reichenberg kvidrer sine Repliker, ikke mellem Sports-Dandyer, Barber-svende og Reportere – men i en beskeden Kafé, langt ude i Forstaden mellem tarvelige Folk, men virkelige, jævne Franskmænd, mærkede jeg for Alvor Lysten til at tale, leve, meddele mig som de.

Og i Velbehaget som Manden, der har udstaaet en stor Fare, men nu befinder sig paa sin kendte, trygge Jord, skrev jeg da, til Straf over mig selv og for at advare andre mod dansk Fantasteri, de følgende